

[Niels Westerby.]

der skal føres. Hvis regeringen kommer med forslag, som vi synes er rigtige, går vi ind for dem; kommer regeringen med forslag, vi synes er forkerte, går vi imod dem. Når vi selv synes, det er rigtigt at komme med forslag, så gør vi det, og kommer de konservative eller venstre med forslag, som vi er enige i, så støtter vi dem; kommer de med forslag, som vi er imod, går vi imod dem. Vi vil ikke lade os lede af den parlamentariske stilling her i folketinget, men vor loyalitet vil gå til vor politik og til vore politiske synspunkter. Det var det, jeg gerne ville have understreget over for hr. Per Hækkerup.

På den anden side vil jeg synes, at det da må være ganske tilfredsstillende for en politisk ordfører for regeringspartiet at vide, at vort parti ikke ligger på lur for at ramme regeringen. Vi arbejder på at få det bedst mulige ud af situationen herinde og få den bedst mulige lovgivning, og det må da for så vidt være tilfredsstillende for hr. Per Hækkerup at vide.

Hr. Poul Hartling var inde på spørgsmålet om byggemodning og sagde, at venstre gerne ville medvirke. Her vil jeg henlede opmærksomheden på, at liberalt centrum i januar måned, inden de 4 gamle partier sluttede boligforlig, fremsatte et forslag om øget byggemodning, og vi anviste også de nødvendige midler til denne byggemodning. Det er meget godt at sige byggemodning, men der skal jo også være de fornødne finansielle midler, og den byggestøtteafgift, som vi ville have indført i stedet for det, man lavede fra de 4 gamle partiers side, ville kunne bidrage til en sådan finansiering, at udviklingskommunerne og andre kommuner, der var hårdt trængt, kunne få midler til at gennemføre en øget byggemodning, så vi kunne få et større udbud af grunde og dermed lavere grundpriser. Men der må selvfølgelig også andre ting ind i billedet i den forbindelse.

Jeg forstod, at hr. Poul Hartling ville undlade at stemme, hvis vort dagsordensforslag kom til afstemning. Hr. Poul Hartling sagde, at venstre havde været meget ivrig for at bekæmpe inflationen. Han henviste til, at man havde fået nedsat et udvalg, at man havde forlangt en debat, at man havde foreslået en dagsorden, som

statsministeren har fulgt. Jeg går ud fra, at hr. Poul Hartling er enig med mig i, at det ikke har ført til noget, at statsministeren har fulgt denne dagsorden, og at vi stadig står med et inflationsproblem. Så disse initiativer har altså ikke løst inflationsproblemet. Jeg takker dog for, at hr. Poul Hartling er kommet med den bemærkning, at det kan blive nødvendigt at skride ind på den måde, som er anvist af liberalt centrum. Men så synes jeg bare, man skal sige det i forvejen, for det kan nemlig forhindre, at det bliver nødvendigt at gribe ind på den måde. Hr. Poul Hartling siger, at det ikke er godt at gribe ind på den måde, for det kan ikke skruer omkostningsniveauet nedad, når omkostningsniveauet er steget. Men vort dagsordensforslag sigter netop på at forhindre, at omkostningsniveauet stiger, ved forud at fastslå, hvad der vil ske, hvis vi kommer i den situation, som hr. Poul Hartling frygter.

Hr. Per Hækkerup siger, at man faktisk ikke vil undgå en afstemning om vort forslag til dagsorden ved at foreslå den dagsorden, han har foreslået. Det er i virkeligheden en fiks måde at stemme imod på, at forhindre, at vort dagsordensforslag kommer til afstemning. Vi kan ikke acceptere, at vort forslag vil forstyrre forhandlingerne mellem arbejdsmarkedets parter — det siger regeringens dagsordensforslag. Vi mener ikke, det kan forstyrre forholdet mellem dem, tværtimod vil de så vide, hvor de er henne, og derfor må vi stemme imod det dagsordensforslag, som hr. Per Hækkerup har foreslået. Hvis vort eget dagsordensforslag kommer til afstemning, hvad det jo altså efter alt at dømme ikke gør, er det klart, at vi vil stemme for det, men vi kan, som forholdene og forretningsgangen i tinget er, ikke ytre vor politik på anden måde end ved at stemme imod det ærede medlem hr. Per Hækkerups dagsordensforslag.

(Kort bemærkning).

Hilmar Baunsgaard: Hr. Niels Westerby kom med to bemærkninger, som nødvendigvis gør, at jeg korrigerer.

For det første sagde det ærede medlem, at statsministeren havde gjort, hvad jeg havde bedt om. Nej, det har statsministeren desværre ikke, for jeg vil i modsætning